EMMAÜS parochie Apeldoorn

OpWeg

vrijdag 9 februari 2018
47e jaargang, nummer
06
(driewekennummer)
volgende uitgave
vrijdag 2 maart 2018

informatieblad voor katholiek apeldoorn www.emmaus-apeldoorn.nl
kerk pagina 2 | huis pagina 6 | stad pagina 9 | kopij inleveren uiterlijk: woensdag 21 februari 2018

Godly Play: hoe je kinderen verwonderd krijgt…

(Willem Olierook)

Af en toe waait er iets over uit de Verenigde Staten waar we ook hier blij van kunnen worden.

Godly Play is daar een mooi voorbeeld van. Ik sprak erover met Mariska Litjes, die inmiddels op acht katholieke scholen in Apeldoorn deze vertel- en bespreekvorm toepast én ik was er getuige van dat kinderen wel degelijk stil kunnen zijn, aandachtig kunnen luisteren en met prachtige reacties komen. De meest gebruikte en mooie woorden die Mariska tijdens de vertelling gebruikt luiden: "Ik vraag me af …". En wat er dan gebeurt…

Hoe het begon

Bij Mariska thuis aan de keukentafel vertelt ze me hoe Godly Play in haar leven is gekomen en wat ze er mee doet.
Mariska: "Soms komen dingen samen. Tijdens mijn studie theologie, waar ik de onderwijsrichting had gekozen, was mijn wens al om ooit iets op scholen te gaan doen.
Op enig moment kreeg ik binnen onze Emmaüsparochie een aantal uren om Kind&Kerk op te gaan zetten. Daarmee bezig zijnde merkte ik ook dat veel katholieke scholen worstelen met hun identiteit.
Vroeger kwam de pastoor op de scholen om catechese te geven, maar dat ligt alweer lang achter ons. Het is lang niet meer vanzelfsprekend dat kinderen naar de kerk gaan en ook vanuit de scholen blijft het beperkt tot misschien met Kerstmis nog een viering in de kerk.
Een aantal scholen werkt met het project 'Hemel en Aarde' en het hangt vaak van de leerkracht af of en hoe er in de klas over geloof/religie wordt gesproken.

Ik werk ook veel samen met Kerkplein 7, jeugd- en jongerenwerk binnen de PKN-gemeenten in Apeldoorn, waar Cora Crispijn mij een keer wees op het bestaan van 'Godly Play'. In het kort komt het hier op neer: een Bijbelverhaal wordt met eenvoudig beeldmateriaal op een rustige meditatieve manier verteld, waarna een gesprek plaatsvindt op filosofische wijze. De kinderen kunnen aansluitend creatief aan de slag met beschikbare materialen. In de kring wordt de vertelsessie afgesloten. Het heeft tot doel de kinderen bekender te maken met Bijbelverhalen en om hun natuurlijke aanwezigheid voor het aanvoelen van mysterie en spiritualiteit te prikkelen. Het leek me een mooie bijkomstigheid dat je hiermee een bijdrage kunt leveren aan de identiteitsvorming van de school en ook om de leerkracht daarin te ondersteunen.
Cora heeft de landelijke driedaagse cursus voor Godly Play naar Apeldoorn gehaald, ik heb daaraan meegedaan en werd toen gecertificeerd verteller.

De scholen

Nu ik een beetje weet waar Godly Play voor staat en wat het doel ervan is, ben ik benieuwd hoe Mariska dit bij de scholen onder de aandacht heeft gebracht.
Ze legt het me graag uit met: "Het speelde in de tijd dat Henk Brussel hier nog werkzaam was voor onder andere het project 'Als Emmaüsgangers verder' en hij raadde mij aan om een projectplan te schrijven en dat bij een aantal stichtingen in te dienen om zo subsidie aan te kunnen boren. Een stichting heeft positief op mijn plan gereageerd, te weten: de Paul de Gruyterstichting en bovendien heeft ook het Vicariaat Arnhem subsidie verleend omdat het een ondersteunend missionair doel betreft.

Vervolgens heb ik alle katholieke scholen in Apeldoorn benaderd met de vraag of ik aan hun teams mocht komen uitleggen wat Godly Play inhoudt en of ze geïnteresseerd waren om dit een kans te geven. De Schakel, Victor, Sebastiaan, Eloy, Hertog van Gelre en de Korf (wel katholiek maar een andere stichting) waren de eersten die 'ja' zeiden om met Godly Play aan de slag te gaan. Daarna volgden er in de loop van de drie jaren dat dit project nu draait ook de meeste andere katholieke scholen zoals de Zevensprong, Anne Frankschool en zelfs speciaal onderwijs de Vorm staat op de planning.
Volgens mij is het uniek in Nederland dat vanuit de Kerk het werken met Godly Play op katholieke scholen is geïnitieerd", zegt Mariska niet zonder trots."

Vertelling beleven

Mariska zegt me dat als ik echt wil weten hoe het er bij zo'n vertelling aan toe gaat, ik er zelf een mee moet maken. Natuurlijk wil ik dat en twee dagen later stap ik de Victorschool binnen en word ik welkom geheten door juf Conny Wortmann.

Het begin is al heel bijzonder. Conny staat bij de deur, zij is letterlijk de 'poortwachter', geeft ieder kind een hand en vraagt: 'ben je klaar voor het verhaal?'. Het kind bepaalt dus zelf of het verder gaat en in stilte komen ze een voor een binnen en nemen plaats op de banken die in een cirkel staan opgesteld.

Mariska zit op een kussentje met een doos voor zich en steekt een kaars aan. Ze leidt het verhaal in met het noemen dat het om een parabel gaat, dat het een heel oud en kostbaar verhaal is, lang geleden aan de mensen gegeven als een geschenk.

De gouden doos gaat open en Mariska haalt er een groen dekentje uit en vraagt de kinderen wat dit zou kunnen verbeelden. 'Gras' zegt een meisje en Mariska zegt dat het misschien wel gras is. Zo gaat dat met nog meer lappen die iets uitbeelden, waardoor er zo een decor op de grond wordt opgebouwd.

Hierna kijkt Mariska de kinderen niet meer aan en gaat, vandaag, zelf op in het verhaal van de barmhartige Samaritaan. Ze haalt de figuren uit de doos die in deze vertelling een rol hebben en geeft ze een plek op de grond. Het verhaal ontstaat door beeld en taal en laat ruimte aan de kinderen om bij zichzelf te onderzoeken wat bij hen opkomt bij de vraag "wie is je naaste?"

Ik zie de kinderen heel geïnteresseerd luisteren en telkens als Mariska zegt: 'ik vraag me af…' en zo de spelers in dit verhaal benoemt en verbinding zoekt met het heden, gaan de vingers van harte omhoog om een reactie te geven.

Ik geniet van deze, bijna sacrale sfeer waarin Mariska de kinderen deze religieuze taal aanreikt en ik bemerk dat deze kinderen gevoelig zijn voor mystiek en hier heel mooi op reageren.
Ik snap óók dat de scholen zeer ingenomen zijn met deze 'godsdienstles 2.0' zoals ik het zou willen omschrijven.

Als Mariska alle spullen weer een voor een al vertellend opbergt, zegt ze tegen de kinderen dat ze nu met gebruik van allerlei eenvoudige materialen mogen uitbeelden wat ze van dit verhaal vinden of wat deze vertelling bij hen naar boven heeft gebracht.

Terwijl ze vol overgave hiermee aan de slag gaan, ga ik nog even bij juf Conny zitten om te vragen hoe zij dit vindt.
"Het is zo mooi om te zien hoe rustig ze hier zijn", zegt ze me "en wat me ook opvalt is dat kinderen die normaal in de klas hun vinger niet zo gauw opsteken om iets te zeggen, dat hier wel doen. Ik zie hier de puurheid van de kinderen en hun betrokkenheid, die hier ontstaat door de bijzondere sfeer die Mariska met haar persoonlijkheid, rust en stem creëert."

Als ik het lokaal verlaat en in weer in de hal ben, moet ik ineens denken aan wat ik een uur daarvoor hoorde. Een jongetje ziet Mariska staan, gaat naar haar toe en glunderend vraagt 'juf, komt u weer een verhaal vertellen?'
Na dit zojuist zelf te hebben meebeleefd, begrijp ik helemaal zijn enthousiasme. Godly Play, gebracht door mensen die gezegend zijn met de gave van het woord, is een verrijking voor jong en oud.

KERK

EMMAÜSPAROCHIE APELDOORN

Adres : **Emmaüshuis, Stationsstraat 13, 7311 NL Apeldoorn**
Centraal Secretariaat : **055 526 65 00, secretariaat@rkapeldoorn.nl**
Maandag t/m donderdag 09:00 - 12:00 uur, op vrijdag gesloten.
Kerkbijdragen : **NL40 INGB 0000941849 t.n.v. RK Emmaüsparochie**
Website : **www.emmaus-apeldoorn.nl**
Parochiekerk : **Onze Lieve Vrouwekerk, Hoofdstraat 18, 7311 KB Apeldoorn**

Pastores:
Paul (P.F.) Daggenvoorde, pastoor
p.daggenvoorde@rkapeldoorn.nl
06 391 704 07

Ronald (R.G.Th.) Dashorst, diaken
r.dashorst@rkapeldoorn.nl
06 169 127 27

Sebastian (S.) Gnanapragasam,
parochievicaris
pastorseba@gmail.com
06 227 795 44

Secretaresse pastores en bestuur
ma, di, wo, do: 09:00 - 12:00 uur
emmaus@rkapeldoorn.nl
055 526 65 04

VIERINGEN IN DE ONZE LIEVE VROUWEKERK

10 FEBRUARI T/M 2 MAART 2018

Zaterdag 10 februari
16.30 uur Eucharistieviering met cantor, voorganger pastor Sebastian
Zondag 11 februari
10.00 uur Eucharistieviering met koor Credo, voorganger pastor Sebastian
11.45 uur Boekenkastviering, voorganger diaken R. Dashorst
Dinsdag 13 februari
09.00 uur Eucharistieviering
Aswoensdag 14 februari
19.00 uur Eucharistieviering met koor Credo, voorganger pastoor P. Daggenvoorde
Vrijdag 16 februari
09.00 uur Eucharistieviering
19.30 uur Gebedsviering Sant'Egidio
Zaterdag 17 februari
16.30 uur Eucharistieviering met cantor, voorganger pastoor P. Daggenvoorde
Zondag 18 februari
10.00 uur Eucharistieviering met koor Lucente, voorganger pastoor P. Daggenvoorde
12.00 uur Doopviering
Dinsdag 20 februari
09.00 uur Eucharistieviering
Vrijdag 23 februari
09.00 uur Eucharistieviering
19.30 uur Gebedsviering Sant'Egidio
Zaterdag 24 februari
16.30 uur Gebedsviering met koor Sostenuto, voorganger diaken R. Dashorst
Zondag 25 februari
10.00 uur Eucharistieviering met koor Credo en cantor, voorganger pastor Sebastian en diaken R. Dashorst
Dinsdag 27 februari
09.00 uur Eucharistieviering
Vrijdag 2 maart
09.00 uur Eucharistieviering
19.30 uur Gebedsviering Sant'Egidio

24 FEBRUARI 16.30 UUR: 'VIEREN WIJ VANDAAG NOG BRONNEN?'
Op 24 februari heeft de viering van 16.30 uur een ander karakter. Het is geen eucharistieviering maar een vrije viering met als titel: 'Vieren wij vandaag nog bronnen?' Het woord bron betekent opwellend water (wel) maar ook: oorzaak, oorsprong; plaats van ontstaan. Samen met Ronald Dashorst denken we na over welke bronnen voor ons van waarde zijn. Is dat een bron in onszelf of juist buiten onszelf of misschien wel allebei? Of is daar geen pasklaar antwoord op te geven omdat dit voor iedereen verschillend is of door elkaar loopt? Welke bronnen vieren wij? Als koor laten we ons in ieder geval inspireren door muzikale bronnen: de muziek, de tekst, de composities. In de viering klinkt het evangelie van dit weekend. Daarin komen we op het spoor van wat er kan gebeuren als je in contact komt met je bron. Gaat u met ons mee op onze zoektocht? U bent van harte welkom!

DOOPVIERINGEN
Doopvieringen vinden doorgaans een keer per maand op 'n vastgestelde zondag plaats. Voor het eerste halfjaar van 2018 zijn de data: 18 maart, 15 april, 27 mei en 1 juli. Ouders die hun kind willen laten dopen, kunnen contact opnemen met het secretariaat.

BIECHTGELEGENHEID elke vrijdag na de viering van 09.00 uur in de O.L. Vrouwekerk.

ROZENKRANSGEBED elke dinsdag- en vrijdagmorgen vanaf 8.30 uur, voorafgaand aan de viering van 9.00 uur in de O.L. Vrouwekerk

KINDERDIENST EN CRÈCHE
Elke zondag is er tijdens de viering van 10.00 uur kinderdienst en crèche.

KOFFIEONTMOETING
Elke zondag is er na de viering van 10.00 uur gelegenheid tot koffie drinken. Een leuk en gezellig moment om even bij te praten of iemand wat beter te leren kennen.

KERKTAXI
Voor parochianen die niet zelfstandig naar de kerk kunnen reizen, is er de vervoersdienst verzorgd door vrijwilligers. Voor info en aanmelding: secretariaat@rkapeldoorn.nl of tel. 055 526 65 00.

VERTROUWENSPERSOON
Mevr. Aafke Gussenhoven kan vertrouwelijk worden geraadpleegd aangaande alle integriteitsvraagstukken binnen de Emmaüsparochie, zowel in materiële als in immateriële zin.
Zij is bereikbaar via 06 122 628 64.

COLLECTEOPBRENGSTEN
week 3
pastoraat Emmaüsparochie € 259,61 / Kerkbijdragen € 210,71
week 2
pastoraat Emmaüsparochie € 340,07 / Sant'Egidio € 317,60

MISINTENTIES
Weekend 10-11 februari: Gertrudis Martha Maria Peters-Voskuilen en familie Voskuilen. Maria Aartsen-Verhey, Hendrikus Johannes Aartsen, overleden familie Aartsen-Verheij, Stephan Staijen en schoonzoon, ouders en schoonouders, gezondheid en voorspoed voor het gezin, Franciscus Scheffer, Ben en Bernard, Lies Dölle-van Dantzig, Helena Schreur-de Croon, Lisette van Oers-Elshof, Leo de Prie, Jan Hulsebos, Dina Kuijten-Meelker, Riet Boerkamp-Harleman.
Weekend 17-18 februari: Ben en Bernard, Lies Dölle-van Dantzig, Lisette van Oers-Elshof, Jan Hulsebos, Dina Kuijten-Meelker, Riet Bonekamp-Harleman, overleden familie Wijnbergen-Mulder, uit dankbaarheid wegens een familiereünie.
Weekend 24-25 februari: Overleden ouders Havekes-Nienhaus en schoonzoon Kees, Ben en Bernard.

PAROCHIEKRONIEK
Gedoopt
Door het H. Doopsel zijn in onze geloofsgemeenschap opgenomen: Pauni Mesaki, Margaux Dokter en Dario Muilkens
Overleden
Helena Schreur-de Croon. De uitvaart heeft plaatsgevonden op 19 januari in de kerk.
Leo de Prie. Het afscheid heeft plaatsgevonden op 19 januari in De Bronkerk.
Lisette van Oers-Elshof. De uitvaart heeft plaatsgevonden op 25 januari in de kerk.
Jan Hulsebos. De uitvaart heeft plaatsgevonden op 29 januari in de kerk.
Riet Bonekamp-Harleman. De uitvaart heeft plaatsgevonden op 31 januari in de kerk.

IN MEMORIAM
Lenie Schreur – de Croon
Na een leven dat zeker niet altijd gemakkelijk is geweest hebben we Lenie op 19 januari weer samengebracht bij haar man Frans in het graf op de begraafplaats aan de Arnhemseweg. Frans, haar steun en toeverlaat, die ze altijd zo enorm heeft gemist. Na zijn overlijden bleef ze achter met 2 jonge kinderen in de pubertijd. Maar Lenie was erg gelovig en veel kracht heeft ze dan ook gehaald uit haar geloof. In de afscheidsviering in de Onze Lieve Vrouwekerk hebben we ook psalm 23 gezongen. Een getuigenis van vertrouwen op God, als herder voor mensen, vertrouwen dat je niet benauwd hoeft te zijn, ook al moet je soms door donkere dalen. En op God vertrouwde ze, HIJ was haar herder. Lenie was er ook van overtuigd dat de dood niet het einde is, maar dat er leven is na de dood. En in dat vertrouwen hebben we afscheid genomen. Dat zij nu mag rusten in vrede.

Gerard van de Braak

Lisette van Oers-Elshof
Op 20 januari 2018 is Lisette na een heel kort ziekbed overleden. Zij en haar man Gerd-Jan zijn zeer bekend in de parochie, met name in de Onze Lieve Vrouwekerk. Op 25 januari hebben we droevig, maar in grote dankbaarheid afscheid van haar genomen met een H. Mis. Daarbij waren niet alleen veel mensen uit de kring van familie en bekenden aanwezig, maar ook een groot aantal parochianen. Met Gerd-Jan, hun kinderen en kleinkinderen, en hun wederzijdse familie hebben we Lisette met gepaste trots herdacht en dankbaar bij God aanbevolen. Lisette werd geboren in Schiedam op 19 juli 1951. Gerd-Jan heeft haar in zijn studententijd leren kennen. Ze was een prachtige en bewonderenswaardige vrouw, creatief en avontuurlijk, liefdevol, gastvrij, initiatiefrijk en van harte gelovig. In en vanuit hun sprookjesachtige huis aan de Frederikslaan kwam Lisette als vanzelfsprekend met gratie en talent helemaal tot haar recht. Ze was thuis in haar eigen leven, bij en met haar familie, in de buurt en in de kerk. Ze beleefde het moederschap als een roeping. Ze genoot van haar kinderen en was zielsgelukkig met de geboorte van haar kleinkind en de aankondiging van een tweede. In de kerk kennen we haar van de kindernevendienst. Een flink aantal medewerkers van 'Kind en Kerk' waren bij haar afscheid aanwezig.

Lees verder op pagina 03

Vervolg van pagina 2

Staande rondom de kist brachten ze een bloemengroet terwijl Mariska kort herinnerde aan de enthousiaste wijze waarop Lisette betrokken was bij de kindernevendiensten. Lisette werd in Uden begraven. We danken Lisette. En we bidden voor haar, en voor Gerd-Jan en hun (klein)kinderen. Boven de rouwkaart stond een dubbel-citaat dat Lisette zelf aangereikt had: 'Het leven is mooi. Het leven is prachtig". 'Voor wie ik liefheb, wil ik heten".

Paul Daggenvoorde

Jan Hulsebos
Op 29 januari hebben wij in de Onze Lieve Vrouwekerk afscheid genomen van Jan Hulsebos. Hij was op 27 juni 1929 geboren in Vaassen en heeft samen met zijn vrouw Minie in Apeldoorn gewoond en vier kinderen gekregen. Jan was ambachtsman in hart en nieren, een vakman als zadelmaker. Wij herinneren hem als iemand die gemakkelijk contact maakte, interesse had voor anderen, een grote liefde had voor paarden en de natuur. Jan is op 24 januari overleden na een afnemende gezondheid. Benauwdheid en moeheid maakte de laatste tijd moeilijk voor hem. Wij mogen er op vertrouwen dat hij nu op adem is gekomen in het licht en de liefde van God, dat de engelen hem begeleid hebben naar het Hemelse Paradijs. In dankbaarheid werd zijn liefde, zijn humor en behulpzaamheid genoemd door zijn kinderen en kleinkinderen. Wij hebben hem met paard en wagen begeleid naar Heidehof waar we hem moesten loslaten. Wij wensen zijn vrouw Minie, de kinderen en kleinkinderen troost en kracht om dit verlies te verwerken en verder te leven zonden Jan.

Ronald Dashorst

Riet Bonekamp-Harleman
Verdrietig maar met warme en liefdevolle herinneringen hebben Gerard en hun kinderen en kleinkinderen afscheid genomen van Riet. Ze was een zorgzame moeder en een fijne oma. Aan het begin van haar afscheidsviering op woensdag 31 januari in de Onze Lieve Vrouwekerk vertelden de kleinkinderen ervan. Het was prachtig om te horen met welk speels gemak Riet haar kleinkinderen in en rondom het huis wist te vermaken. Dat was vooral indrukwekkend, omdat Riet niet alleen liefdevol 'superzorgzaam' kon zijn, maar vaak ook overbezorgd. De laatste fase van haar leven is moeilijk geweest. Niet alleen voor haarzelf, maar ook voor Gerard en de kinderen. Afnemende gezondheid en ontwikkelende Parkinson maakte het op enig moment niet meer mogelijk dat ze thuis kon wonen. Gerard heeft haar in 'De Groene Hoven' dagelijks, vaak meermaals, bezocht. Zoon Leo vertelde mede namens broer John, dat Riet was geboren op 3 september in 1935, als derde uit een boerengezin met tien kinderen. Na de lagere school is ze gaan werken in de huishouding. Ze is altijd een enthousiaste doener gebleven. In Apeldoorn hebben zij en Gerard gewoond op verschillende plaatsen binnen de huidige Emmaüsparochie. Ze hoorden ooit bij de toenmalige Mariakerk. Later ook enige tijd bij de Fabianus en Sebastianus, maar het langst waren ze parochianen van de toenmalige Hubertus. Zij en Gerard waren kerkbetrokken. Bij al wat Riet te verduren kreeg, bleef, voor zolang als gesprek met haar mogelijk was, duidelijk dat ze houvast vond in ons geloof. Met speciale devotie voor Maria. Riet werd begraven op Haagwinde in Apeldoorn. Dat ze rust in vrede!

Paul Daggenvoorde

Pastor Sebastian over: vasten toen en nu

(Willem Olierook)

Ik las onlangs de column die pastor Sebastian had geschreven voor het parochieblad van de Franciscus&Clara. Hij beschouwde daarin het doel en nut van het vasten.

Met name zijn kijk op hoe 'modern te vasten' en mijn nieuwsgierigheid naar 'hoe werd/wordt er in India gevast?' deed mij besluiten hem aan de Zilverschoon op te gaan zoeken.

Seminarie

India

Hoe was voor jou de vastentijd in India toen je nog klein was?
"Mijn ouders waren best streng als het ging om het vasten binnen het gezin. In de Veertigdagentijd ontbeten we 's morgens niet. Wel was er een sobere lunch en een eenvoudige avondmaaltijd.
Op Aswoensdag en Goede Vrijdag werd er nog strenger gevast. Voor de kinderen was er alleen 's morgens koffie. Vanaf je 10e jaar was dat ook niet meer en werd je geacht bij de volwassenen te horen wat vasten betreft. Ik woonde in een katholiek dorp en iedereen hield zich eraan. Kon je als kind op andere dagen nogal eens bij een buurvrouw of tante iets te eten krijgen, op Aswoensdag kookte echt niemand en op Goede Vrijdag kookten de mensen heel sober met alleen bittere kruiden, een soort spinazie, om er bewust van te zijn dat Jezus op die dag stierf.
Ook werden er op Goede Vrijdag geen klokken geluid. Om toch de mensen, die vaak geen horloge hadden, te laten weten dat het tijd was om naar de kerk te gaan werd er een ratel gebruikt. Er werden een versterker en een microfoon ingezet om te zorgen dat het geratel toch goed hoorbaar was op de velden rond het dorp. Als kind vond ik dat heel bijzonder."

Wat werd er tijdens je priesteropleiding aan vasten gedaan?
Een van mijn herinneringen aan de Vastentijd tijdens mijn verblijf op het Kleinseminarie in 1995/96 was aan een priester die op Aswoensdag en alle vrijdagen zelfs geen water dronk. Op een keer was ik de beheerder van de sleutel van de gezamenlijk woonkamer/keuken toen er op zaterdagmorgen heel vroeg, rond 4 uur, op mijn deur werd geklopt. Het was de priester waar ik het over had, die zo'n hevige dorst had dat hij amper kon praten en op zijn keel wees om duidelijk te maken dat hij wilde drinken.
Ook op het Kleinseminarie was er op Aswoensdag en Goede Vrijdag geen ontbijt. We aten de hele Vastentijd alleen vegetarisch, dus geen vlees maar ook geen vis. De enige uitzondering was als het feest van de Heilige Jozef, op 19 maart, in de

Vastentijd viel. Ter gelegenheid van de patroonheilige van de Kerk werd er een feestelijke maaltijd bereid en daar genoten we natuurlijk extra van.

Op zondagen aten we brood, maar zonder boter. Al het geld, ook van niet eten van vlees en vis, dat we hiermee bespaarden werd aan de armen gegeven, die er medicijnen of studieboeken voor hun kinderen mee konden kopen.
De seminaristen gingen ook een aantal dagen bij arme gezinnen werken om bijvoorbeeld een huis te verbouwen. Er werd echt streng op toegezien dat al deze opdrachten – we zouden ze nu 'challenges' noemen – netjes en met inzet werden uitgevoerd.

Tijdens de Veertigdagentijd moesten we minder aan sport doen en meer in de tuin werken.
Film kijken, dat we normaal eenmaal per twee weken deden, was er in de Vastentijd niet bij. Pas op Paaszondag werd er weer echt feest gevierd, meestal was er een schaap geslacht, en waren alle beperkingen opgeheven."

Nederland

Welke betekenis heeft vasten nu voor je en hoe ga je ermee om?
"Ik houd me aan de vastenregels van de Kerk, maar daarnaast probeer ik ook enkele persoonlijke 'challenges' te realiseren. Zo wil ik in die periode heel bewust omgaan met internet, vooral wat betreft de tijd die ik daaraan besteed met bij voorbeeld muziek luisteren en Indiase discussieprogramma's volgen. De tijd die ik bespaar kan ik gebruiken om goed uit te rusten en meer te gaan sporten. Dat is voor mijn lichaam en geest nu wél een goede invulling van mijn Veertigdagentijd", zegt Sebastian lachend. Terwijl ik zijn woorden, wat spreekt hij toch goed Nederlands (!), noteer, zegt hij:
"In India zijn de hindoes veruit in de meerderheid. Zij kennen ook een vasten, die valt tijdens onze adventtijd. Dat kon je heel goed merken aan de prijzen op de markt voor vlees en groenten. Vlees mogen ze dan niet eten en daardoor was dat heel goedkoop en de prijs voor groenten was juist extreem hoog omdat daar veel vraag naar was. Daar hebben we hier in Nederland geen last van", zegt de pastor met gevoel voor humor.

Ken je de '40 Dagen Challenge' die er binnen de EP is en wat vind je daarvan?
"Jazeker heb ik daarvan gehoord. Volgens mij heb ik het op Facebook voorbij zien komen (soms kun je niet zonder internet!). Het is de bedoeling dat je een uitdaging met jezelf aangaat waar je geld mee bespaart en dat je het vervolgens overmaakt naar een speciaal fonds waar in Tanzania kinderen dan mee geholpen worden om naar de middelbare school te gaan.
Een hele mooie en zinvolle actie en ik hoop dat heel veel Emmaüsparochianen mee gaan doen.
Het motto van de stichting vind ik ook aansprekend: 'Even minderen, voor een ander'.

De meeste mensen hebben het hier in Nederland goed tot heel goed. We zijn ook een land dat heel veel doet voor goede doelen, dat bewonder ik echt aan Nederlanders.

Ik wens iedereen een hele zinvolle Veertigdagentijd toe als voorbereiding op het Paasfeest!"

HUIS

Openingstijden Centraal Secretariaat

Het centraal secretariaat van de parochie is geopend op maandag t/m donderdag van 9.00-12.00 uur. Op vrijdag is het centraal secretariaat gesloten. De secretaresse is Gerda Eeninkwinkel.

Huispaaskaarsen
Vanaf heden zijn tijdens de openingsuren van het secretariaat weer huispaaskaarsen te bestellen.

Een inspiratiedag voor vrouwen

Kom of Blijf in Balans

Al eerder organiseerde 'De Verwondering' een dag voor vrouwen om in balans te komen of te blijven. Het werd een mooie inspirerende dag. Daarom opnieuw een aanbod 'op verhaal te komen'. Een dag met tijd voor jezelf, om rust, inspiratie en energie op te doen.

Kom in Balans met verhaal, dans en meditatieve oefeningen.

Wanneer stond jij op nummer één van je prioriteitenlijstje? Gun jezelf een dag waar dat zo is! Op het programma staat een bijbelvertelling met eenvoudig beeldmateriaal met aansluitend een verwonderingsgesprek en een creatieve verwerking volgens de Godly Play methode. Verder deze dag sacrale dansen en een meditatieve oefening in de vorm van een labyrint met opdrachten.

Bijbelverhalen zijn voor de een geloofs-verhalen, voor de ander oer-verhalen over het leven. Voor iedere interpretatie is bij ons respect en ruimte. Juist diversiteit geeft nieuwe inzichten. Het zijn in ieder geval Verwonderingsverhalen! De dansen zijn eenvoudig en voor iedereen uit te voeren, indien nodig kunnen ze worden aangepast. Deze keer vertellen we het verhaal van de Samaritaan. Een verhaal dat de vraag stelt wanneer en wie jij wil helpen. En door wie en wanneer jij geholpen wilt worden. Wanneer geef je, wanneer geef je je over? Kun je allebei of doe je liever alleen een van de twee? De sacrale dansen en de meditatieve oefening zullen ook op deze thema's zijn afgestemd.
Door de meditatieve uitwerking van het dansen, het luisteren en verwonderen over het verhaal dat verteld wordt, kom je tot

rust. Door jezelf vragen te stellen en de stilte te zoeken bij het creatieve verwerken en de meditatieve oefening, beleef je het verhaal op een wijze die inzichtgevend op je eigen leven werkt. Van harte welkom!

De begeleiding is in handen van:
Els Lagerweij: docent Sacrale Dans en verhalenverteller, Mariska Litjes: theoloog en verhalenverteller, Cora Krispijn: psycholoog en verhalenverteller.

24 februari 2018 van 09:45 tot 16.00 uur, voor vrouwen van alle leeftijden. Huis van Verhalen, Koninginnelaan 3/5 Apeldoorn. Kosten: Geef wat het je waard is. (De onkosten zijn voor ons minimaal 25 euro p.p.). Lunch: Wordt verzorgd (diëten graag doorgeven bij aanmelding). Opgeven: de.verwondering.apeldoorn@gmail.com of bel 06-315 371 69, vóór 14 februari 2018. (N.B. Minimaal aantal deelnemers is 7, maximaal 10).
Website: verwondering-apeldoorn.nl .

Wat ik voor geen goud zou willen missen

(Ans Boon-Jacobs)

Wat ik zou voor geen goud zou willen missen is het licht van brandende kaarsen. Brandende kaarsen zijn altijd en overal een bron van 'verlichting' en 'verwarming'.

Wij kregen onze eerste kaars bij de doop (je was er wel bij, maar weet er niets meer van). De meesten van ons kregen hun doopkaars later van hun ouders. Mijn moeder bewaarde de doopkaarsen van haar kinderen achter de lakens in de linnenkast. Dat werd een hele stapel…..

In alle landen, in de meeste culturen, hebben kaarsen hun betekenis.
Hoe mooi is het om in een afgelegen kapelletje in het Twentse Vasse of zomaar in een klein kerkje ergens in Oostenrijk een kaarsje op te steken en een gebedje te zeggen. Hoe mooi is het om in een groot oud klooster, of het nu Abdij Sion in Diepenveen of in Taizé in Frankrijk is, te zien hoe zwart geblakerd een deel van de gewelven is geworden door alle kaarsen die daar aangestoken zijn.

Brandende kaarsen geven ons troost en rust en inspireren tot stilte en bezinning…maar brengen ons ook vreugde en dankbaarheid. Bij ons thuis was het de gewoonte om de tantes in het klooster te vragen extra te bidden voor een kind dat examen moest doen…..of als het niet wist wat het wilde worden; er was altijd zoveel om voor te bidden. Mijn moeder schreef dan een brief. Waarin ze natuurlijk vertelde over het wel en wee van het hele gezin en ook het doel van de brief. De tantes in het klooster hebben dat als zeer waardevol ervaren; het was ook hét contact met de familie en ze waren nodig: dit was iets wat zij konden doen voor de familie.

"En", zei vader, "Het geld voor de kaarsen bij de tantes zusters brengen we wel een keer". Als het dan zover was en je mocht mee naar dat grote klooster in Driebergen-Rijsenburg ("Arca Pacis") of naar "Onder De Bogen" in Maastricht, dan voelde je je net een wereldreizigster.

Kaarsen, er zijn zoveel momenten in je leven dat je het vlammetje van de kaars kunt waarderen. Natuurlijk bij trouwen en rouwen hebben we speciale kaarsen en onze trouwkaars staken we ook aan bij de doop van onze kinderen.
Wij kennen van diverse religies feesten met kaarsen. Wat te denken van Maria Lichtmis? Hierover heeft Gerard van de Braak een prachtig stuk geschreven in de vorige "Op Weg". Op het feest van "Maria Lichtmis" vieren we de presentatie van Christus in de tempel.
Ook in de Joodse cultuur kennen we een lichtjesfeest. De "Chanoeka". Een feest waarbij heel veel Joodse tradities een rol spelen. Rollen die in de oorlog niet mogelijk waren. Toch heeft een Hongaarse rabbijn in het concentratiekamp Bergen Belsen in 1944 bijna vanuit het niets nog een kaars in elkaar geflanst en hadden de Joden toch nog in een (gestolen) moment hun Chanoeka.
In de Boeddhistische religie zien we het "Boterkaars" festival. Het wordt in Tibet gevierd. Op dit feest wordt het ontstaan van het Boeddhisme gevierd.

Zo kunnen we op vele plaatsen brandende kaarsen zien als een uiting van samen iets vieren of beleven. In Lourdes of in andere bedevaartsoorden vinden we in kaarsen een zoektocht naar bevestiging in wat we te dragen hebben: vreugde en verdriet, steeds komt dat weer terug.

Toen mijn moeder op sterven lag was de ziekenkamer gevuld met haar grote gezin, haar kinderen en partners en de grote kleinkinderen. Jongste zus hield moeders hand vast en opeens wisten we het….. dit was haar laatste adem, haar levenskaars was uit. Zus blies de kaars, die op het nachtkastje stond uit. Een heel waardevol moment.

Dit had ik voor geen goud willen missen.

KIND EN KERK

Een tweede kans!

Zacheüs is iemand die (te veel) belastinggeld int bij de mensen. In de tijd van Jezus heet zo iemand een tollenaar. Hij werkt voor de Romeinen die het land bezet houden. De mensen zijn dan ook erg verbaasd als Jezus juist bij hem mee naar huis gaat. Maar mensen verdienen een tweede kans, vindt Jezus, en wij ook. Over mensen oordelen doen we allemaal. Niet altijd even terecht blijkt vaak, als je meer van iemands motieven weet, kan je oordeel veranderen. Over oordelen en tweede kansen krijgen gaat de boekenkastviering op 11 februari. We beginnen om 12:00 uur in de dagkapel voor kinderen van basisschoolleeftijd, broertjes zusjes en hun (groot)ouders. Het kinderkoor komt zingen!

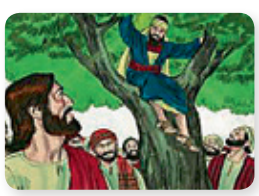

Betrokkenheid ouders bij het Eerste Communie en het Vormselproject

Zowel de vormselgroep als de communiegroep bestaan dit jaar uit 23 kinderen.
Naast de kinderen die voorbereid worden op het vormsel in een zevental bijeenkomsten zijn er ook avonden voor de ouders. De eerste ouderavonden zijn geweest en hadden als doel de ouders te informeren over de praktische zaken, maar ook vooral te betrekken en toe te rusten bij de weg die hun kinderen afleggen op weg naar de eerste communie en het vormsel.
Ook worden ouders gevraagd om enkele bijeenkomsten mee te draaien. Soms wordt daar een tikkeltje tegen opgezien. Maar de ervaring leert dat juist dit mooie ervaringen oplevert. Dus doe mee!

Jezus in onze wereld: 40 dagenproject in de kinderdienst

In dit veertigdagentijdproject wordt een kijktafel-landschap opgebouwd en in dit landschap reizen de kinderen naar de plek waar het evangelie zich afspeelt. In deze zes weken horen we hoe Jezus verblijft in de woestijn, een berg bestijgt, de tempel bezoekt en het verhaal over het graan in de akker vertelt. Hoe Hij met zijn vrienden Jeruzalem binnentrekt, het brood met hen deelt, sterft, begraven wordt en verdrietige mensen achter zich laat. En na drie dagen opstaat. Het is een hele tocht. Deze tocht maken de kinderen mee op de kijktafel waar ze elke week een plek bezoeken: woestijn, berg, tempel, akker, stad, graftuin/paastuin. Op elke plek krijgen ze een levensles mee.

Verwondering en emoties

Al deze verhalen raken aan emoties die voor kinderen herkenbaar zijn. Emoties en gevoelens zoals verdriet, de kracht van herinneringen, oprechtheid, hulp aanvaarden en vriendschap zijn herkenbaar voor hun eigen leven.

Levenslessen

Welke levenslessen zijn er voor kinderen te halen uit het leven van Jezus?
De verhalen uit de veertigdagentijd zijn 'fundament-verhalen' van ons geloof.
De (zoek)tocht die we met de kinderen gaan onder leiding van de Jezus van toen, opent hen, zo hopen we, de ogen voor Jezus in hun eigen wereld, de wereld van vandaag.

Projectlied

Marjet de Jong en Wim Ruitenbeek schreven een projectlied: "Veertig dagen onderweg". Dit lied zal elke week bij het uitgaan van de kinderen naar hun eigen ruimte gezongen worden.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Geef voor je parochie, ook in 2018!

We vragen u, jou, om geld voor de Emmaüsparochie. Alle parochianen krijgen aan het begin van elk jaar dit verzoek om een financiële bijdrage. Deze inzameling: 'Actie Kerkbalans' is veruit de belangrijkste inkomstenbron voor de parochie.

Alle uitgaven die de parochie in de loop van 2018 zal maken, hopen we te kunnen financieren met de opbrengst van deze actie. Als dat niet gaat, moeten we reserves aanspreken. Dat is heel onverstandig. Het rendement van onze reserves willen we nl. gebruiken voor pastorale vernieuwingen en voor passende ruimtes voor bestaande en nieuwe parochiële activiteiten.

We rekenen daarom echt op u en op jou! Veel mensen denken dat we geld krijgen van de overheid of van het bisdom. Dat is niet zo. Een parochie moet het hebben van wat eigen parochianen geven aan geld, en van de tijd en inzet van onze (ruim 300!) actieve vrijwilligers. Zonder hun inspanningen zouden veel activiteiten voor de gemeenschap niet plaats kunnen vinden. In grote afhankelijkheid van elkaar zijn we in Apeldoorn een gemeenschap die op een familie lijkt; we spreken niet van leden, maar van zusters en broeders. We zijn als een groot gezin waarvan God de hemelse vader is. In woord en daad, én in gebed, leven wij bij lief en leed met elkaar mee in de geest van Jezus én met zijn kracht. Hij is de Zoon van God en tegelijk onze bovenste beste broeder. Een vriend en gids voor heel je leven.
Voor mij is de parochie als gemeenschap een belangrijke plek om Jezus te leren kennen en door hem weet ik dat God van alle mensen houdt. In de parochie horen we wat Jezus zegt. En in de communie ontvangen we hem. Daar geeft hij zich helemaal aan ons, zodat wij ons echt en liefdevol met God, met elkaar en andere mensen kunnen verbinden. Een parochie is daarom uiterst waardevol, en ook kostbaar in de zin dat er voor de organisatie geld nodig is.

Hopelijk heeft u, heb jij er echt wat voor over om met elkaar ons geloof te vieren, te verdiepen en te beleven. Misschien vind je geloven in Jezus moeilijk. Of heb je wat afstand tot de kerk. Dan hoop ik dat je kunt zien dat christelijk leven te maken heeft met de menselijkheid in de samenleving. Vanuit de Emmaüsparochie zetten we ons ook in voor de armen en vluchtelingen (o.a. gezamenlijk met Sant'Egidio). Ik hoop dat je daarom de parochie ruimhartig wilt schenken. Uw, jouw bijdrage is onmisbaar en maakt het mogelijk dat de parochie in Apeldoorn haar unieke en onmisbare functie blijft vervullen.

Actie Kerkbalans 2018

Daarom nog één keer wat willekeurige voorbeelden, zoals u ook al in de flyer kon lezen die u met kerst in uw boekje vond.

Wist u dat...

€ 185 is de muzikale omlijsting van een viering;
€ 30 is 1 uur ondersteuning voor 'Kind en Kerk' activiteiten door een professional;
€ 100 zijn de gemiddelde kosten voor een eredienst;
€ 100 is de wekelijkse bekostiging van diaconale activiteiten
(los van directe noodhulp uit Caritas) onder andere t.b.v. bezoekwerk;
€ 500 is elke week gemiddeld nodig voor onderhoud aan Onze Lieve Vrouwekerk en Emmaüshuis;
€ 600 zijn de wekelijkse kosten voor gas, water en licht;
€ 90.000 kost de nieuwe verwarming:
€ 24.000 waren de kosten van de asbestsanering;
€ 9.000 is de jaarlijkse bijdrage om OpWeg in stand te kunnen houden;
€ 200.000 zijn de jaarlijkse totale loonkosten (incl. verzekeringen en alle werkgeverslasten) voor alle pastores, diaken, organist en secretariaat samen.

Hartelijk dank voor uw, jouw bijdrage!

Namens de Emmaüsparochie
Paul Daggenvoorde, pastoor

Lourdesbedevaart van 28 april t/m 5 mei 2018

Met parochianen en andere belangstellenden uit zowel de Franciscus en Clara als de Emmaüsparochie zullen we van 28 april tot en met 5 mei 2018 als groep deelnemen aan de Bisdombedevaart naar Lourdes.

Onlangs werden er in Twello en in Apeldoorn informatiebijeenkomsten gehouden met Ben Lokate van het Bisdom. Een bus brengt ons vanuit Apeldoorn en Twello naar de Belgisch-Franse grens, vanwaar we met de hoge snelheidstrein (TGV) naar Lourdes in Zuid-Frankrijk gaan. Daar hebben we als Veluwse groep allemaal een kamer in hetzelfde hotel.

Onder leiding van pastoor Daggenvoorde nemen we gezamenlijk deel aan het grote bedevaartprogramma voor alle pelgrims uit heel het aartsbisdom. Naar verwachting zullen er dat ongeveer duizend zijn. Uit onze parochies hebben ongeveer dertig mensen hun belangstelling laten blijken. Daar zij we blij mee. Er is nog plek voor meer pelgrims uit onze parochies.
Voor informatie kunt u contact opnemen met het parochiesecretariaat in Twello: Ineke Bouwmeester, tel. 0571 274 445 (op di. en do. Van 9.00-17.00 uur) e-mail: secretariaat@franciscusenclara.com , of kijk op www.vnb.nl/reisnr. LO1801 en www.aartsbisdom.nl .

Missie, Ontwikkeling en Vrede: Mogen we even voorstellen? Em-missie

Sinds einde 2017 is de werkgroep MOV overgegaan naar een nieuwe vorm.

Dat betekent niet dat alles anders is, maar het betekent wel dat we vanuit een scherpe opdracht willen bijdragen aan de thema's Missie, Ontwikkeling en Vrede. Samen hebben we een missie bepaald en die willen we graag delen met u.

Mission statement werkgroep Em-missie

Als Em-missie hebben we vanuit de EMmaüsparochie de MISSIE om, geïnspireerd door het evangelie, naar het voorbeeld van Jezus de Christus, ons in te zetten voor mensen die lijden aan armoede, onrecht, uitbuiting en oorlogsdreiging. Van daaruit dragen wij als werkgroep Em-missie concreet bij aan welzijn, empowerment van mensen en lokale leefgemeenschappen. We bundelen onze krachten, werken samen en verbinden om financiële ondersteuning van projecten in Derde Wereldlanden op het vlak van onderwijs, landbouw en het de bevordering van eerlijke handel tot stand te brengen. Daarbij bevorderen wij bewustwording van onze zorg voor de aarde en vredesvraagstukken.

Welzijn bereikbaar maken voor iedereen doen we door een breed scala aan acties, collectes en evenementen te organiseren, initiëren en coördineren voor verschillende doeleinden. We zamelen geld in via collectes, onder andere voor de Vastenactie, Solidaridad en de Adventsactie. We dragen bij door persoonlijke inzet van handen hoofden en harten, zoals bijvoorbeeld voor de Vredesweek.

Activiteiten

Aan de hand van verschillende activiteiten in de jaarplanning zullen wij financiële bijdragen genereren, of handen en harten vragen van u om de missie waar te maken. En als we daarin samen oplopen bereiken wij meer.

Leden

Wij, Luce van Gerwen, Jos Sauren, Rens Smit, Ronald Dashorst en Marianne Zegwaard trekken samen op om de doelen als werkgroep Em-missie te realiseren.

Over medische ethiek

Kardinaal Eijk in Apeldoorn

Op het moment dat wij dit schrijven, staat de discussie in de Eerste Kamer over orgaandonatie volop in de journalistieke schijnwerpers.

En dat gebeurt eigenlijk met de regelmaat van de klok, als het gaat om medisch ethische kwesties. Denk maar aan de niet aflatende discussie over euthanasie en abortus.

En laat juist nu, in deze tijd, kardinaal Eijk naar Apeldoorn komen om over dit onderwerp ("Medische ethiek in een katholiek jasje") met een uitermate boeiend en verhelderend verhaal op de proppen te komen. In de volgende OpWeg komen we daar uitvoeriger op terug. Voor dit moment laten we het bij de aanrader: noteer alvast in de agenda

"Zondag 4 maart, aansluitend aan de H. Mis van 10.00 uur om 12.00 uur in de Onze Lieve Vrouwekerk".
Toegang gratis.

Namens de pastoraatsgroep,
Luce van Gerwen / Jaap Gussenhoven

Kom met uw groep op verhaal!

Bent u lid van een gesprekskring, buurtgroep, leesclub, pastorale werkgroep, diaconie, catechesegroep etc.

Kom voor inspiratie met uw groep eens langs bij "De Verwondering" voor een vertelbijeenkomst.
Tijdsduur: ongeveer anderhalf uur
Wanneer: op een dinsdag of woensdag. Overdag of 's avonds, in overleg eventueel andere dagen.

Kosten: Wat het u waard is.
Info: zie onze website: verwondering-apeldoorn.nl .

Contact: de.verwondering.apeldoorn@gmail.com , 06 315 371 69 (di en wo)

GEMEENSCHAP EMMANUEL

Bezinningsdagen voor 50-plussers

Van 8 t/m 11 april organiseert de Gemeenschap Emmanuel bezinningsdagen voor 50-plussers in Helvoirt, bij Tilburg. Thema is 'Welke weg ga ik'.

Een thema dat iedereen aangaat.
Welke waarden vind ik belangrijk voor mijn dagelijks leven? Of wordt mijn leven gevuld door de waan van de dag, door alles wat toch steeds gedaan moet worden? Welke keuzes maak ik voor mijn persoonlijk leven, welke weg maakt mij het gelukkigst?
Daar gaan deze dagen over.

Dagelijks is er een inhoudelijk programma, wordt er een inleiding gegeven, is er uitwisseling in kleine groepen en vieren we de H.Mis. Er is ook tijd voor ontmoeting, een wandeling en gezelligheid. U kunt familie, vrienden en kennissen ook mee vragen. Verblijf in Bezinningscentrum Emmaus.

Ga naar www.emmanuelnederland.nl of bel 0346 567341 of 077 3828249 voor meer informatie of een brochure.

Doe mee aan uitdagende Vastenactie 2018: 'Even minderen, voor een ander'

40 Dagen Challenge!

Het is weer zover: de start van de Vastenactie 2018 is op 14 februari en loopt tot 25 maart. Om opnieuw een mooie opbrengst te genereren, heeft de Vastenactie een nieuw onderdeel ontwikkeld, te weten de '40 Dagen Challenge'.

Vasten is altijd een bekend fenomeen geweest. Maar tegenwoordig is het ook buiten de religieuze kaders een herkenbare gedachte om ergens voor een bepaald aantal dagen mee te minderen. Jongeren, bijvoorbeeld, zijn steeds meer geïnteresseerd in het minderen met hun social-media-gebruik. Anderen zijn meer geïnteresseerd in het minderen met eten, om zo te lijnen. Dit lijkt ons een mooie uitdaging om aan te gaan.

Opbrengst Apeldoorn naar Tanzania

De opbrengst van de Vastenactie in Apeldoorn gaat dit jaar opnieuw naar een project van de Florentina Foundation: het Elisabeth Center (EC) in Tanzania. Het EC is een project van de Zusters van de Heilige Carolus Borromeus waar onderwijs wordt gegeven aan inmiddels ongeveer 600 kinderen. Er is een kleuter- en lagere school en middelbare school onder de bezielende leiding van zuster Immaculati.
Aan dat laatste heeft de Emmaüsparochie zich voor drie jaar door middel van de Vastenactie verbonden.

VASTENACTIE
steunt ons project

Uitdaging aangaan? Doe mee aan de 40 Dagen Challenge!

En wat houdt de '40 Dagen Challenge' of uitdaging nu precies in en hoe werkt het? Het is heel simpel. Voorafgaand aan de vastenperiode denkt u al na over welke uitdaging u met uzelf tijdens de vastenperiode aan wilt gaan. En welk bedrag u daarvoor gaat doneren als uw bijdrage aan de Vastenactie. En wat zijn dan uitdagingen? Hieronder nog enkele voorbeelden:

- elke dag niet meer dan een half uur op de smartphone, en doneer daarvoor 40 x 0,25 aan de Vastenactie
- drink bijvoorbeeld 40 dagen geen frisdrank en doneer daarvoor 40 x € 1,- aan de Vastenactie
- minder met het koekje bij de koffie en doneer daarvoor 40 x € 0,50 aan de Vastenactie

Alle ideeën zijn goed!

U bepaalt dus helemaal zelf waarmee u gaat minderen en welke donatie dat oplevert voor de Vastenactie en ons Elisabeth Center project in Tanzania waarmee kinderen aldaar goede kansen krijgen een goed leven op de bouwen. Tijdens de vastenperiode luidt het motto van de stichting: 'Even minderen, voor een ander'. Doe dus mee en help daarmee de zusters in Tanzania.

Geld doneren

En hebt u met uw 40 Dagen Challenge een mooi bedrag bijeen gespaard? Dan kunt u dat overmaken op: NL40 INGB 0000941849 t.n.v. Emmaüsparochie Apeldoorn, o.v.v. Vastenactie 2018.
Namens de kinderen van het Elisabeth Center hartelijk dank!

Vertel het!

En, lijkt het wat? Doet u mee? Wij zijn reuze benieuwd naar wat u gaat doen. Deel daarom de acties met ons zodat we dat kunnen delen zodat we elkaar kunnen inspireren en steunen! Mail ze daarom naar: emmaus.apeldoorn.emmissie@gmail.com Of ga naar onze Facebookpagina: https://www.facebook.com/emmausparochieapeldoorn/ en deel uw uitdaging! Kijk voor meer informatie over het Elisabeth Center op: www.florentinafoundation.org | www.cbsisters.net. Zo lopen we ook samen op met de 40 Dagen Challenge!

Werkgroep Em-missie,
Luce van Gerwen, Jos Sauren, Rens Smit,
Marianne Zegwaard, Ronald Dashorst

VONC – BRENGT JE MET ELKAAR IN GESPREK

Donderdag 15 februari, 19.30 uur, De Drie Ranken, Eglantierlaan 202, Apeldoorn

Film: Lion

Gebaseerd op het waargebeurde verhaal, vertelt Lion het verhaal van de Indiase jongen Saroo Brierley. Als 5-jarig jongetje komt hij per ongeluk terecht op een trein die hem duizenden kilometers door India voert; ver weg van zijn thuis en familie. De kleine Saroo heeft geen idee waar hij is of waar hij vandaan komt. Na wekenlang in zijn eentje te overleven in de ruige straten van Calcutta wordt de jongen opgenomen in een weeshuis en uiteindelijk geadopteerd door een Australisch echtpaar. Door een samenloop van omstandigheden gaat Saroo op zijn 30ste op zoek naar de plek waar hij jaren geleden zijn familie kwijtraakte. Slechts gewapend met Google Earth en zijn vroegste jeugdherinneringen bekijkt hij elke avond urenlang de spoorlijnen die naar Calcutta leiden, totdat hij na een jaar dat ene station denkt te herkennen.
Hij vertrekt naar India in de hoop zijn familie terug te vinden. Mooie film actueel in deze tijd waarin veel mensen op zoek zijn naar hun roots.
Vrijwillige bijdrage € 2,50.

MANTELZORG

Mantelzorgers: 'Ik heb alle vertrouwen dat ik het aankan'

(tekst: Bas Langereis; foto: Roelof Rump)

Ada (51) bladert door de velletjes papier. Het zijn de aantekeningen die ze heeft overgenomen uit haar agenda's van jaren geleden. Daarin schreef ze op wat ze meemaakte in het dagelijks leven van haar gezin. Het is vooral het verhaal over haar man Jan, die Niet-aangeboren Hersenletsel (NAH) heeft.

Het gebeurde in 2003. Jan was toen 43. Hij was een fanatiek sporter en ging naar fitness. Tijdens oefeningen met gewichten ging hij plots scheef staan. Er liep speeksel uit een mondhoek en hij zakte verder opzij. De instructeur zag het en heeft hem apart genomen. Toevallig was er een huisarts ook aan het sporten in het fitnesscentrum. Die zei dat het niet goed was en adviseerde 1-1-2 te bellen. Ik werd gebeld en ben naar het ziekenhuis gegaan. Jan was wel aanspreekbaar, maar kon moeilijk bewegen. Hij is zelf verpleegkundige en zei: "Dit wordt een heel lange weg." Diezelfde avond nog ging hij onder behandeling bij een gespecialiseerde hersenchirurg in het ziekenhuis in Zwolle. Daar was er sprake van dat hij geopereerd zou moeten worden om de bloeding in zijn hersenen te stoppen, maar dat bleek toch niet nodig. Na een week kon hij terug naar het ziekenhuis in Apeldoorn en daar heeft hij nog vier weken gelegen. De prognose was: "Het is een ernstige hersenaandoening. Ieder herstel dat nog optreedt, is mooi. Wat we in de toekomst mogen verwachten, is onbekend."

Eenmaal uit het ziekenhuis ging hij naar het revalidatiecentrum. In het begin kon hij niets. Hij was net als een baby die alles weer moest leren. Praten en lopen gingen heel moeilijk. Vandaag de dag hebben we nog steeds te maken met de gevolgen van zijn hersenbloeding. Zijn karakter is niet veranderd. Hij is wel ongeremder, kent geen schaamte. Vaak heeft hij zijn stemming moeilijk onder controle. In het begin huilde hij veel. Nu kan hij dat niet meer. Hij is vlakker geworden. Zelf zegt hij: "Ik heb geen emotie meer."

Zijn kortetermijngeheugen is slecht. Hij is snel afgeleid, trager van begrip en hij kan maar één ding tegelijk. Informatie komt trager binnen. Verder loopt hij moeilijk; hij trekt met zijn linkerbeen. Revalidatie was een soort vakantie voor hem. Oefenen vond hij leuk; ik zag de fanatieke sporter die hij altijd is geweest. Het is een vechter; hij wilde zó graag naar huis. Achteraf is het een wonder hoe veel hij terug heeft gekregen. Kleine stukken kan hij zelfstandig lopen; voor langere afstanden gebruikt hij een rolstoel. Hij heeft een elektrische fiets. Nu rijdt hij ook weer auto (een automaat met stuurversnelling en een stuurknop, omdat hij alleen met rechts kan sturen) en doet hij soms zelfstandig een boodschap. Jan werkte vóór die tijd parttime als A-verpleegkundige. We hadden ervoor gekozen dat er altijd een van ons thuis was voor het gezin. We hebben vier kinderen; die waren in 2003 drie, vijf, elf en dertien jaar jong. De ene week werkte hij en was ik thuis; de andere week was dat andersom.

Al drie jaar voor de hersenbloeding was Jan hele dagen thuis. Hij had een aangeboren heupaandoening en was daarvoor in behandeling. Hij heeft verschillende operaties ondergaan en kon niet meer lang lopen, zitten en staan. Hierdoor was hij in de WW terechtgekomen en hij was volop bezig met solliciteren. Hij had plannen voor de toekomst, hij wilde activiteitenbegeleider worden en deed vrijwilligerswerk bij een instelling voor verstandelijk gehandicapten. Ons huis was al aangepast en daardoor kon hij na zijn behandeling in het revalidatiecentrum snel naar huis. Die revalidatieperiode was hectisch. Als de kinderen naar school waren, ging ik werken of probeerde ik Jan te bezoeken. Grootouders fungeerden als oppas.

Er was Thuiszorg, maar die was niet flexibel inzetbaar, kon geen rekening houden met mijn werktijden en was niet ingespeeld op een jong gezin met werkende moeder en gehandicapte vader thuis. Het was een hele puzzel om het goed georganiseerd te krijgen. Ik voelde me een alleenstaande moeder. Zo moest ik ook taken overnemen die Jan normaal deed: de vuilnis buiten zetten, klussen in huis, de kinderen met de auto halen en brengen. De rolverdeling werd anders en de balans was weg. Ik deed meer dingen in en om huis dan hij, gewoon omdat hij het niet meer kon. Ik ontdekte steeds meer dat hij niet alleen lichamelijk minder kon, maar ook op andere gebieden zijn beperkingen had. We zaten een keer in de auto en normaal gesproken vertrouwde ik altijd op zijn richtinggevoel. Dat deed ik nu ook. Hij wees de weg, maar we verdwaalden. Hij kon ook depressief zijn; dan wilde hij niets of kon hij boosheid of frustratie afreageren op de kinderen. Zelf zag hij die verandering niet zo, maar die is er wel. Hij is gewoon zo anders geworden; ik heb een andere partner gekregen.

Het dagactiviteitencentrum waar hij vrijwilligerswerk deed, liet na acht jaar weten dat Jan er zich niet meer nuttig kon maken als vrijwilliger. Toen zijn we op zoek gegaan naar daginvulling voor hem. Zodoende kwamen we uiteindelijk bij het Centrum voor Niet Aangeboren Hersenletsel in Teuge uit. Ik was op zoek naar een begeleider voor hem, naar iemand die Jan aanstuurt. Zelf ben ik de partner; ik wíl ook dat ik zijn partner kan zijn en niet zijn begeleider. Wat me op de been houdt? Ik ben gelovig; ik krijg gewoon de kracht. Ik heb alle vertrouwen dat ik het aankan en het niet alleen hoef te doen. Want als ik goed kijk, zie ik dat hij in wezen niet is veranderd. Ik zie nog steeds de zorgzame, lieve man die zo enorm z'n best doet.

Hoe een dag er bij ons uitziet? Ik ben vaak op tijd op, laat de hond uit en maak ontbijt. Om 9.00 uur is het huis rustig; dan kan Jan uit bed. Hij heeft veel tijd nodig om op te staan. Veel komt op mij neer. Ik ben de spil in huis. Ik werk nu twintig uur als begeleider in een instelling voor verstandelijk gehandicapten. Dat werk zie ik als echt iets van mij en ik ben er helemaal uit. Voor mij is het werk een vorm van ontspanning, want soms is het thuis heftiger dan op het werk. Daarnaast heb ik hobby's opgepakt. Ik doe

aan hardlopen en zwemmen. Die eigen dingen heb ik wel nodig.

Jan is op maandag in het Centrum voor NAH in Teuge en daar tekent en schildert hij. Het is voor hem heel waardevol. Door middel van het tekenen kan hij zijn emoties uiten, iets wat voor hem in het dagelijks leven moeilijk is. Daarnaast geeft het hem ook zelfvertrouwen. Vaak komt hij op maandag thuis en zegt hij: "Ik had niet gedacht dat ik dit zou kunnen." Ondanks de zware tijden gaat het er bij ons vrolijk aan toe. Het is gezellig en spontaan. We zijn een hecht gezin. Vrienden en familie zijn nauw bij ons betrokken. Wat het me heeft opgeleverd, is het inzicht dat we van alle fouten zo veel kunnen leren. We kijken naar mogelijkheden: wat lukt wél? Met iedere stap die we maken zijn we blij. En dan kijken we altijd weer verder. Ik merk wel dat er nu meer rust in het gezin komt. Dat maakt het ook makkelijker. Het is heus niet altijd eenvoudig. Er hoeft maar iets te zijn en dan lijkt het probleem ook steeds groter te worden.

Jan had onlangs zijn arm gebroken.
Bij ieder ander is dat een kwestie van een paar weken herstellen, maar bij Jan zijn er in dat soort gevallen gelijk ook allerlei complicaties: de schouder ging vastzitten en is niet goed aan elkaar gegroeid. De arm moest opnieuw gebroken en geopereerd. Hij draagt nu een handspalk vanwege spasmen. En natuurlijk maak ik me dan zorgen, maar we gaan wel gewoon door. Onze omgeving is vol bewondering: 'Het gaat zo goed met Jan! Moet je kijken, Jan is het gras aan het maaien.' Mensen hebben dan geen idee dat een half uur grasmaaien voor Jan ook betekent dat hij daarna twee uur lang op de bank moet liggen.
[bron: boek "Dit doe ik gewoon" – De Kap]

STAD

Kopij voor de volgende OpWeg graag inleveren uiterlijk woensdag 21 februari 2018 per e-mail aan secretariaat@rkapeldoorn.nl

DE DRIE RANKEN

Voor informatie: http://www.3ranken.nl/

Helaas kan niet iedereen altijd beschikken over familie, buren of goede bekenden die in de gelegenheid en in staat zijn hulp te bieden. Omzien naar Elkaar wil hulp bieden aan mensen die kortstondig hulp nodig hebben. Bij hulp kunt u denken aan vervoer naar ziekenhuis voor bezoek arts, boodschap doen i.v.m. ziekte, huishoudelijke hulp, lamp repareren, hulp bij verhuizing, kamer behangen of tuinonderhoud. Heeft u zelf hulp nodig of wilt u zich aanmelden als vrijwilliger, neem dan contact op met:
Hans Westdijk, telefoon 541 13 38
Irene Schiphorst, telefoon 541 58 31
E-mail: omziennaarelkaar@3ranken.nl

Vesper met twee koren in De Drie Ranken
'Wat doet mij leven' is het thema van een bijzondere vesper op zaterdag 17 februari in De Drie Ranken. Twee koren laten liederen uit hun repertoire horen die passen in het gekozen thema. Te gast is Mediant, een rooms-katholiek koor uit Driebergen-Rijsenburg. Het koor ondersteunt diensten in de parochie waar Harrold Zemann nu pastor is. Harrold werkte eerder onder meer in De Drie Ranken. Mediant komt naar Apeldoorn op uitnodiging van 'thuiskoor' Pur Sang onder leiding van Douwe de Jong. Samen met Mediant zorgt Pur Sang voor een muzikale bijeenkomst. De vesper begint om 18.30 uur in De Drie Ranken, Eglantierlaan 210 in Apeldoorn. De toegang is gratis.

Samen-eten 55+, een uitnodiging
Ontmoeten? Meedoen? Mee-eten? Woensdag 28 februari om 17.00uur gaan we samen eten. Het zó samen zijn wordt door ons allen als gezellig en waardevol ervaren. Doet u weer mee? We vragen een bijdrage van € 8. Wel graag even telefonisch aanmelden op maandagmiddag 19 februari s.v.p. na 13 uur bij Dorien Walter, tel.nr. (055) 542 14 51.
Tip: Mocht u een keer verhinderd zijn én geen "info-briefje" hebben: in de Drie Ranken, bij de diaconie-hoek (daar waar ook producten voor de voedselbank worden verzameld), liggen ook altijd "info briefjes" op de plank om mee te nemen.
Hartelijk welkom, namens de koks, Kees Walter.

VICTOR

Bijbelgroep "Victor"
Elke eerste donderdag van de maand komen we bij elkaar bij iemand thuis om ons te verdiepen in de lezingen van de komende zondag. Bijbelkennis is niet nodig, wel openheid naar hetgeen geïnspireerde woorden betekenen in onze tijd. Wilt u meedoen stuur dan even een mail naar pastor R. Pragt: r.pragt@upcmail.nl, of laat het weten op het secretariaat van de parochie. We kijken dan of het aantal een gewone huiskamer niet te boven gaat.
Van harte welkom.

Oecumenische dienst in de vastentijd in Mandala
Op woensdag 7 maart wordt in Verzorgingshuis Mandala, Sportlaan 2, 7312 TV Apeldoorn, een oecumenische dienst van Woord en Gebed gehouden. Er wordt stilgestaan bij de vastentijd. De voorgangers zijn Mw. Ds. N. Blauw en de heer H. Hase. De dienst begint om 14.30 uur. Na de dienst is er gelegenheid om koffie of thee te drinken. Ook mensen van buiten Mandala zijn van harte uitgenodigd.

HUBERTUS

Werkgroep Welzijn/Ziekenbezoek
Als u weet dat iemand wordt opgenomen in het ziekenhuis licht dan even de werkgroep Welzijn in: mevr. D. van Bussel, tel. 055 521 80 06 of de heer G. Tiemessen, tel. 055 521 39 28.

Stilteruimte St. Hubertus
De stilteruimte is voor persoonlijk bezoek open als het Multifunctionele Centrum "De Groene Hoven" open is. Het MFC is open van maandag t/m vrijdag tussen 9.00 en 17.00 uur.

Nieuwjaarsbijeenkomst Werkgroep Welzijn

Op 10 januari werd er door de Werkgroep Welzijn Hubertusgemeenschap weer een Nieuwjaarsbijeenkomst georganiseerd. Ongeveer 100 mensen wensten elkaar onder het genot van een kopje koffie of thee met daarbij een heerlijke oliebol, gebakken door Henny Steneker, van harte een gelukkig en gezegend Nieuwjaar toe. Om 14.00 uur opende de voorzitter in de feestelijk aangeklede zaal de middag. Na dit openingswoord kwam het "KLEIN PIRATENKOOR" ten tonele en werden er verschillenden liederen gezongen. De aanwezigen zongen uit volle borst mee. De hele zaal was dol enthousiast en kenden de vele liederen uit hun hoofd. Hierna volgde er een pauze waarop een tweede kop koffie of thee werd geserveerd door de Werkgroep en indien men wilde kon men nog een tweede oliebol krijgen. Na deze pauze kwamen Vader Abraham en Wilma ten tonele met het mooie lied "Zou het erg zijn lieve Opa". De mensen in de zaal genoten intens van deze act. Het gehele optreden werd aan elkaar gepraat door Wim Mulder. Maar niet aangekondigd trad Wim deze middag ook zelf op met het lied "De scheiding". De aanwezigen vonden het prachtig. Daarna werden de bezoekers verrast met een hapje en een drankje, hetgeen men zich goed liet smaken. Toen iedereen voorzien was bracht de hele zaal een toast uit op het nieuwe jaar 2018. Daarop gaf de voorzitter een overzicht van de activiteiten voor het komende jaar, hetgeen niet veel verschilt met die van 2017. Na een korte pauze werden de aanwezigen in de zaal opnieuw verrast met weer een optreden van Wim Mulder maar dit keer samen met Marie Hurenkamp die het mooie lied "Het Cannenburger Klöksien" ten gehore brachten. Voor velen van de mensen in de zaal een bekend lied uit het mooie Vaassen. Na dit optreden verscheen opnieuw Vader Abraham met het clowneske lied "Ja, Ik ben van der Steen en heb een derde been". Onder veel hilariteit werd het refrein meegezongen. Aan het eind trad nogmaals het Piratenkoor op met veel bekende liederen. Door de inbreng van het koor en de diverse optredens vierde de gezelligheid hoogtij. Tot slot bedankte de voorzitter het Klein Piratenkoor voor hun inbreng en de gezelligheid die ze hadden meegebracht. Op donderdagmorgen 15 maart zal er weer een Eucharistieviering met aansluitend een lunch worden gehouden.

GT

TERESIA

Welzijn
Het groepje vrijwilligers van 'Welzijn' wil, speciaal voor zieken en voor parochianen van 75 jaar en ouder, 'mens voor een mens' zijn. Heeft u behoefte aan contact of wilt u informatie dan kunt u bellen met mevrouw E. Schilder 055 367 08 04 of met de heer R. Santhagen tel. 055 367 09 53. Voor vragen of aanmelden kunt u contact opnemen met bovengenoemde personen.

KERKDIENSTEN ELDERS

Vieringen
H. Martinuskerk Twello
Zondag 11 februari
10.00 uur Eucharistieviering, voorganger pastoor P. Daggenvoorde
Aswoensdag 14 februari
09.00 uur Eucharistieviering, voorganger pastoor P. Daggenvoorde
Zondag 18 februari
10.00 uur Eucharistieviering, voorganger pastor Sebastian
Zondag 25 februari
10.00 uur Eucharistieviering, voorganger pastoor P. Daggenvoorde

Casa Bonita
11 feb Pastor H. de Jong, orgel dhr. F. van de Kraats
18 feb 1e zd 40dg VE+ HA Ds. E. Idema, orgel dhr. Gert de Groot
25 feb 2e zd 40dg RK Mw. Rita Vermeltfoort

De kerkdiensten beginnen om 10.30 u op de 3e verdieping.

De Drie Ranken
11 feb
09.30 uur ds. A.A. Wijlhuizen
17.00 uur ds. A.A. Wijlhuizen, Maaltijd van de Heer (in kring)
14 feb
19.00 uur ds. A.A. Wijlhuizen + mevr. T. Breuer, Aswoensdagviering mmv Con Passione
18 feb
09.30 uur ds. G.A.J. van der Maas, Heilige Doop, mmv spRANKel
17.00 uur mevr. L. Benschop, zangdienst
25 feb
09.30 uur ds. A.A. Wijlhuizen + mevr. M. Litjes, Open Kring Viering
09.30 uur ds. G.A.J. van der Maas, De LichtBoot, kinderkerk voor de basisschoolleeftijd

De Heemhof
11 feb Ds. A. Schiebaan, orgel dhr. W. Kroon, solist Margo van der Eng
18 feb 1e zdg 40 dgn Mw. I.M. Bossenbroek-Baller, orgel dhr. J. Tiemens, Taizé zanggroep
25 feb 2e zdg 40 dgn RK Mw. Pastor G. Groenland, orgel dhr. J. van den Berg

De kerkdiensten beginnen om 10.30 uur.

's Heeren-Loo (Groot Schuylenburg)
11 feb Verteldienst o.l.v. Hanke van't Hof, orgel Chris Notenboom
11 feb Zangdienst o.l.v. Lies Mijnsbergen, orgel Arjan van Hees
18 feb Eredienst Drs. Constance Schouwstra-Dijkman, orgel Freek Koster, Hervormd Kerkkoor o.l.v. Johan Bredewout
25 feb Verteldienst o.l.v. Trudie Buitenhuis, orgel Arjan van Hees
25 feb Zangdienst o.l.v. Harm Siebesma, orgel Chris Notenboom

Aanvang diensten:
eredienst 10.30 uur,
verteldienst 10.30 uur,
zangdienst 14.30 uur

De Herberg: Zondagse Ontmoetingen
11 feb Tineke Breuer
25 feb Lia Benschop

De Zondagse Ontmoetingen vinden plaats op de tweede en vierde zondag van de maand van 13.30-14.00 uur. Vanaf 13.15 uur wordt er een kop koffie of thee geschonken.

Koningin Wilhelmina Woonzorgcentrum
Vanaf 2015 hebben wij in Woon- en Zorgcentrum Wilhelmina iedere maand een woord- en communieviering verzorgd. Door verschillende omstandigheden (verhuizing, slechtere gezondheid en sterfgevallen) is de belangstelling wel heel gering geworden. Wij hebben daarom, met pijn in ons hart, besloten met deze vieringen te stoppen, het moet ook voor ons zinvol zijn. De enkele vaste bezoekers zijn hiervan al eerder op de hoogte gesteld. Het ga u allen goed!
Siny Bouwmeester en Anton Derksen

Marken-Haven
10 feb Ds. A. Schiebaan, orgel Mw. S. Goldbach
17 feb 1e wk 40-dgn Mw. I.M. Bossenbroek-Baller, orgel dhr. G. de Groot, solist Joke van Reen
24 feb 2e wk 40-dgn RK Pastor G. Groenland, orgel mw. W. Berends

De kerkdiensten vinden plaats op zaterdagmiddag om 14.30 uur.

Randerode
11 feb Prot. HA Ds. E. Idema, orgel dhr. E. Pleijsant
18 feb 1e zd 40dg Mw. J. Koornstra, Cantorij Bronkerk
25 feb 2e zd 40dg Pastor H. de Jong, orgel dhr. Bert Riphagen

De kerkdiensten beginnen om 10.30 uur.

Sainte Marie
11 feb Eucharistieviering A. Goes
14 feb Aswoensdag Woord- en Communiedienst A.J. Derksen
18 feb Woord- en Communiedienst A.J. Derksen
25 feb Eucharistieviering A. Goes

De kerkdiensten beginnen om 09.30 uur

Talma Borgh
Elke eerste maandag van de maand om 14.30 uur een communieviering.

De Veenkamp
Elke eerste vrijdag van de maand om 10.00 uur een communieviering in de zaal op de eerste verdieping.

H. Geestkapel Assel
Elke zondag is er om 10.00 uur een zondagsviering.
Elke 1e zondag van de maand Eucharistieviering met ondersteuning door het Hubertuskoor.
Elke 2e zondag van de maand Woord- en Communieviering.
Overige zondagen Eucharistievieringen met volkszang.
In de Eucharistievieringen gaat een van de Salesianen van de nabijgelegen Mariahoeve voor: Theo Roelofs sdb.
De Woord- en Communievieringen worden bij toerbeurt verzorgd door Ruud Pragt, Anton Derksen en Hans Bosch.
Wij proberen ook kinderen een warme plek te bereiden en nodigen hen uit actief aan de vieringen mee te doen o.a. door het luiden van de kerkklok en het aansteken van de kaarsen bij de voorbeden.

De gemeenschap van de H. Geestkapel is zeer betrokken bij het straatkinderenproject Bosco Boys in Nairobi. Zij uit dat vooral in financiële ondersteuning van het project als geheel en een forse bijdrage aan studiekosten van individuele (ex-) straatkinderen.

De Vier Dorpen Beekbergen
Elke laatste vrijdag van de maand om 11.00 uur een gebedsdienst.

WIJ BIDDEN

Vader van alle mensen
die in het verborgene ziet,
die ons hart en onze nieren
doorgrondt,
wij vragen U bij het begin van deze
Veertigdagentijd:
help ons dag na dag onze
binnenkamer in te gaan
om U daar te ontmoeten in de stilte.

U weet toch wat er in ons omgaat.
Vorm daar ons hart, opdat het
barmhartiger zal worden
zoals U barmhartig bent.

En maak ons eerlijk en zuiver, tot op
de graat
opdat ons vasten gebeurt voor U
en niet voor het oog van de mensen.

EVEN STILSTAAN

Aswoensdag is de start van de vastentijd. Het is de dag na carnaval en na de Vastenavond.
Op Aswoensdag is het de traditie dat katholieken een kruisje met as laten tekenen op hun hoofd. Dit gebeurt door de voorganger waarbij hij zegt: 'Mens, gedenk dat je stof bent en tot stof zult wederkeren'.
De as is afkomstig van verbrande takken en bladeren die vorig jaar zijn gebruikt bij de viering van Palmpasen. Het askruisje kan gezien worden als voorbereiding op Goede Vrijdag en Pasen.

BIJBELROOSTER JAAR B

Bijbelrooster jaar B

11 februari 2018 Zesde zondag door het jaar
Lev. 13,1-2 + 45-46; Psalm 32; 1 Kor. 10,31-11,1; Mc. 1,40-45
14 februari 2018 Aswoensdag
Joël 2,12-18; Ps. 51; 2 Kor. 5,20-6,2; Mt. 6,1-6 + 16-18
18 februari 2018 Eerste zondag van de veertigdagentijd
Gen. 9,8-15; Ps. 25; 1 Petr. 3, 18-22; Mc. 1,12-15
25 februari 2018 Tweede zondag van de veertigdagentijd
Gen. 22,1-2 + 9a + 10-13 + 15-18; Ps. 116 Rom. 8,31b-34 Mc. 9,2-10

OpWeg
informatieblad voor katholiek apeldoorn

OpWeg is een uitgave van de SIKA
Stichting Informatieblad Katholiek Apeldoorn
Postadres: SIKA, p/a Regentesselaan 16a,
7316 AD Apeldoorn.
Stichting SIKA is ANBI-erkend, u kunt uw giften aftrekken van de belasting.

Bestuur
Voorzitter: Th.J. Linthorst, thj.linthorst@gmail.com
Secretaris: M. Oomen-Pragt, mfaoomen@gmail.com
Penningmeester: F.P.C.J. Spallek, spallekf@telfort.nl

Financiën en advertenties
F.P.C.J. Spallek, De Zeis 53, 7335 KE Apeldoorn,
055 542 64 24, spallekf@telfort.nl

Rekening: 2395546; IBAN: NL10 INGB 0002395546,
t.n.v. SIKA OpWeg

Bezorgklachten, verhuizingen, aanmeldingen, opzeggingen:
Secretariaat: Emmaüsparochie Apeldoorn,
Stationsstraat 13, 7311 NL Apeldoorn,
055 526 65 00, e-mail: secretariaat@rkapeldoorn.nl .

Vrijwillige bijdrage
Het uitgeven van OpWeg kost geld. Het blad kan dan ook alleen maar blijven verschijnen dankzij bijdragen van lezers. Jaarlijks wordt een acceptgiro verspreid waarmee een vrijwillige bijdrage kan worden overgemaakt.

Men hoeft natuurlijk niet op deze acceptgiro te wachten, spontane bijdragen zijn ook zeer welkom op rekening: 2395546; IBAN: NL10 INGB 0002395546, t.n.v. SIKA OpWeg

Kopij voor STAD
Berichten en mededelingen uit de parochie dienen vóór of op de woensdag van de week vóór de datum van verschijning (is 9 dagen vóór de verschijningdatum) bij het secretariaat (secretariaat@rkapeldoorn.nl) te worden ingeleverd. Het secretariaat zorgt voor aanlevering bij de eindredactie.

Overige kopij
Artikelen moeten vóór of op de donderdag van de week vóór de datum van verschijning (is 8 dagen vóór de verschijningsdatum), uiterlijk 13:00 uur, bij de redactie (op-weg@rkapeldoorn.nl) ingeleverd zijn.

De redactie behoudt zich het recht voor om:
- zonder overleg artikelen in te korten, later te plaatsen of niet te plaatsen,
- te laat ontvangen of ongevraagd ontvangen kopij niet te plaatsen.

Als uw bijdrage groter is dan 300 woorden, wordt u verzocht van tevoren contact op te nemen met de redactie.

Algemene redactie
G. van de Braak, R. Dashorst en W. Olierook
Eindredactie
I. Franken en M. Lamper

Opmaak
E* D.SIGN te Barneveld (www.e-ster.biz)
Druk
Koninklijke BDU Uitgeverij te Barneveld